

Kádár István beszámolója:

München

2015.09.28.-10.02.

Utazásunkat hosszas egyeztetés előzte meg. A nyelviskola elhelyezkedéséhez viszonyítva fontos volt számomra, hogy olyan szállást találjunk, mely tömegközlekedéssel is könnyen megközelíthető. Sajnos éppen ezen időszakban kezdődött meg München-ben az 'Oktoberfest', így lehetőségeink száma korlátozott volt. Szerencsére német szakos kollégám, Weiner András nagy segítségünkre volt, aki nyelvi felkészítést is tartott, valamint megismertette velünk bajor kulturális szokásokat és látnivalókat. Miután rendeződni látszott a szállás kérdése, jobbnak láttam, ha felkészülök a kint tartózkodásra. Így neki kezdtem már itthon a tanulásnak, jobbra alapszavakat és köszönési formákat próbáltam elsajátítani. Tájékoztam a németországi szokásokról és München további nevezetességeiről.

2015. szeptember 27.-én hajnali fél 5-kor indultam el két kollégámmal, Bolváry Zsolttal és Mikula Sándorral. Az utat autóval tettük meg, megközelítőleg délután 5 órakor érkeztünk meg München-be. Az út önmagában nem lett volna hosszú, de a kialakult politikai helyzet miatt az osztrák-német határon 4 órát kellett várunk, hogy átléphessük azt.

A szállás helyrajzilag nagyon jó helyen volt, Landbergerstrasse 332, az onnan induló tömegközlekedéssel a város szinte minden pontjába eljuthattunk.

A szoba 4 személyes volt, a svéd asztalos reggeli pedig kifogástalan.

Szeptember 28.-án, hétfőn reggel 9 órára mentünk a nyelviskolába, mely a város központjában a Hessestrasse-ban volt. Ott bemutatták nekünk az oktatókat, Daniella-t illetve csoporttársainkat, velük együtt összesen 6-an voltunk egy csoportban. Csoporttársaink szintén nem beszélték a német nyelvet, hisz voltak közöttük olasz, szerb vagy éppen török származásúak. Már a bemutatkozás után azonnal elfoglaltuk a tanteremünket, ahol az oktatónk egy szintfelmérőt irattatott velünk. Az eredmények ismeretében elmondta, hogy milyen alapfokú ismeretekre fogunk szert tenni. Elsősorban az alap készségeket szerette volna, ha elsajátítjuk, mint például a számok ismerete, bemutatkozás német nyelven illetve a hallásértés, mely különböző helyzetekben felvett német nyelvű szövegek megértését jelentette.

A nyelviskola által árusított nyelvkönyv nagyon hasznosnak bizonyult, így azt is megvásároltuk az első nap, hisz egyértelmű volt, hogy javarészt ez az alapfokú ismertekre épülő könyv fog segítségül szolgálni.

Még aznap a felmérés után nekikezdtem társaimmal a tanulásnak. A német hangzókat illetve számokat, dátumok helyes kiejtését ismerhettük meg. Nehéz dolgunk volt, mert sok szempontból a hangzók kiejtése különbözik. Szerencsére a régi utazásaim alatt volt alkalmam legalább a német nyelvű számokat használni,

Így úgy éreztem, hogy jól vettem, az akadályokat. Csoport társaim lassabban haladtak, nekik nagyon új volt még ez a tananyag is.

Házi feladatot bőven kaptunk, de nem bántam, sőt elégedett voltam, mert így biztosan tudtam, hogy az oktatónk következetes és szeretné, ha a tanfolyamon kívül is foglalkozunk a német nyelvvel.

Búcsúzásképpen Daniella újra elmondta, hogy az oktatás minden nap 9-től délután 1-ig fog tartani.

Délután némi pihenés után elindultunk a városba, hogy megnézzük annak nevezetességeit, de csak rövidebb sétát tettünk.

Másnap az iskolában már a bemutatkozásokat tanultuk, majd párokban gyakoroltuk. Párjainkat mindig cseréltük, hogy elkerüljük annak a veszélyét, hogy mindig csak ugyanazzal a partnerrel beszéljünk. Az alapkifejezéseket és az összetett szavak kiejtését, amiket ilyenkor tudni illik már egy kicsit nehezebben tanultam meg. A tanfolyam végére egész jól ment, de az oktató illetve az óra könnyed hangulata nagyon sokat segített.

Aznap délután volt alkalmunk megnézni a *Marienplatz*-ot. Megbeszéltük, hogy ha már itt vagyunk, akkor semmiféleképpen nem hagyhatjuk ki az *Allianz Arénát* vagy éppen a *BMW Központot és Múzeumot sem*. Így minden délutánra beosztottunk egy helyszínt, amit az iskola után megnéztünk.

A tanfolyamon úgy érzem jól haladtunk, egyre bátrabban szólaltunk meg, a begyakorolt kérdésekre már válaszolni is tudtunk.

A ragozás és a személyes névmások kiejtésének elsajátítása meglepően könnyűnek bizonyult. Nagyon sokat gyakoroltunk, az alapszókincshez tartozó igék, mint például a *haben* (birtokolni) vagy a *sein(lenni)*, *essen* (enni), *trinken* (inni), ragozását többször ismételtük, mint szóban mint írásban.

Az óraidőpontok, a sorszámok és az ehhez kapcsolódó hanganyagok, mint például egy *információkérés a pályaudvaron*, maradtak az utolsó napokra. Megtanultuk, hogy lehet útbaigazítást kérni és ha szükséges, akkor adni.

Oktatónk lelkiismeretesen próbálta tudásunkat és önbizalmunkat növelni. Jelezte, hogy az utolsó nap egy újabb dolgot fogunk írni az eddig tanultakból.

Október 2.-án, pénteken a dolgozat megírása és annak kijavítása után átvehettük a tanúsítványainkat, mely igazolta a kurzus sikeres elvégzését. Boldogan vettük át a papírokat és úgy gondoltuk, hogy a tanárnőnk is megérdemel egy kis figyelmességet, így átadtuk neki az otthonról hozott ajándékokat.

Még aznap hazaindultunk és estére már Magyarországon voltunk.

Fontosnak tartottam, hogy élményeimről kollegáimnak is beszámoljak, így ha nem is egy nagyobb értekezleten, de alkalmanként egy 2-3 fős beszélgetés során elmeséltem tapasztalataimat.

Összességében úgy gondolom, hogy ettől az úttól megkaptam mindent, amit lehetett. Sokat fejlődött a német nyelvtudásom, már meg merek szólalni németül. Igazgatóúr is megjegyezte, hogy mennyire tetszett az iskolánkba érkező német csoportnak és tanáraiknak, hogy tudtam őket németül köszönteni, el tudtam mondani, hogy mit merre találnak a mi nagy épületünkben.

Köszönöm a lehetőséget!

Kádár István